

Nr 210

Av herrar **Andersson** i Björkäng och **Börjesson**, om vidgning av frikretsområdena för telefonsamtal på landsbygden.

Landsbygdens invånare måste alltså anses missgynnade i förhållande till städernas i fråga om telefonkostnader. Särskilt i de större städerna nås mångdubbelt fler abonnenter genom lokalsamtal än på landsbygden. När nu en viss minskning av telefonkostnaderna kan ske vid telefonnätets fortskridande automatisering borde det vara rimligt att inbesparingarna till en del användes för att vidga landsbygdens till invånarantal alltför små frikretsområden. Att landsbygdens rimliga krav på en rättvist avvägd kostnad för telefonservicen blir tillgodosedda synes oss vara en inte oväsentlig detalj i en positiv befolkningspolitik gentemot landsbygden.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen må hos Kungl. Maj:t begära åtgärder för att vidga frikretsområdena på landsbygden så att varje ort får lokala samtal till närmaste stad.

Stockholm den 24 januari 1956

Karl Andersson
i Björkäng

Fritz Börjesson